

ΠΕΡΙ ΠΛΗΘΩΡΙΣΜΟΥ

Διὰ τὴν παύση ἢ φιλολογία περὶ τοῦ τί εἶναι ἢ δὲν εἶναι πληθωρισμός, καὶ διὰ τὴν μὴ ἀφήνεται εἰς τοὺς ὀλίγους γραφειοκράτας τῆς Νομισματικῆς Ἐπιτροπῆς, ρυθμιστικῆ πρωτοβουλία, τόσον ζωτικῆς σημασίας, ὅσον ἢ

τῆς χρηματοδοτήσεως τῶν διαφόρων κλάδων τῆς παραγωγῆς, ὑπάρχουν, νομίζομεν, ὠρισμένα κριτήρια καὶ μέτρα, ἀκόμη καὶ ἀπὸ τὴν πείραν τὴν ἰδικὴν μας, — τὴν παλαιότεραν καὶ τὴν νεωτέραν — ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τῶν ἄλλων. Οἱ θεωρητικοί, οἱ καθηγηταί, οἱ δάσκαλοι, οἱ ὁποῖοι μᾶς τυραννοῦν μὲ τὰς συνταγὰς καὶ τὰς ἀπαγορεύσεις των καὶ λησμονοῦν τὸν μῦθον τοῦ μουλαριοῦ τοῦ Νασρεδδίν, τὸ ὁποῖον ἔμαθε μὲν τὴν τρώγην ἀλλ' ἀφοῦ πρῶτον ἐχρειάσθη τὴν ψοφήση, ὅς κάμουν τὸν κόπον τὴν ἐξετάσασιν μὲ τί ποσὰ ἐχρηματοδοτεῖτο ἡ οἰκονομία πρὸ τοῦ πολέμου, ὅταν αἱ πιστώσεις ἦσαν ἀσυγκρίτως μεγαλύτεραι καὶ ἐδίδοντο χωρὶς ἔλεγχον, κατὰ τὴν κρίσιν καὶ μόνον τῶν τραπεζικῶν ἰδρυμάτων. Δὲν εἶναι δυνατόν ἢ φύσις τοῦ πληθωρισμοῦ, τὴν ἔχη μεταβληθῆ ἀπὸ τότε. Ἄλλ' ἂν δεχθῶμεν ὅτι οἱ πληθωρικοὶ συντελεσταὶ ἐλειτούργουν καὶ τότε, ὅπως τώρα, τότε θὰ ἔπρεπε τὴν συμφωνήσωμεν ὅλοι ὅτι κίνδυνος πληθωρισμοῦ ἐκ χρηματοδοτήσεως τῆς οἰκονομίας, πρέπει μᾶλλον ν' ἀποκλείεται σήμερον, διότι τὰ μὲν πιστωτικὰ μέσα ὅπως-δήποτε δὲν ἠμποροῦν τὴν συγκριθοῦν μὲ τὰ προπολεμικά,

ἐνῶ αἱ ἀπορροφήσεις καὶ αἱ ἀνάγκαι τῆς οἰκονομίας, εἶναι σήμερον μεγαλύτεραι, διότι μεγαλύτερα εἶναι καὶ ἡ παραγωγή σήμερον. Ὁ κ. Μαρκεζίνης, καταργῶν τὰ σχολαστικὰ μέτρα τῶν δογματικῶν, εἶπεν ὅτι δὲν θὰ κάμῃ οὔτε πληθωρισμόν, οὔτε ἀντιπληθωρισμόν. Ὁρθώτατα διότι ἡ οἰκονομία εἶναι ζωντανὴ κατάσταση καὶ δὲν χωρεῖ εἰς δογματικὰ σχήματα. Ἐξ ἄλλου, πρέπει τὴν θεωρητῆται βέβαιον ὅτι ὅταν ἀρχίσῃ τὴν προχωρήση ἢ δημοσιονομικὴ ἐξυγίανσις, θὰ ἀντιληφθοῦν ὅλοι, ὅτι δὲν εἶναι αἱ πιστώσεις πρὸς τὴν οἰκονομίαν, ἀλλὰ τὸ ὕψος τοῦ κρατικοῦ μισθολογίου, ἢ αἰτία τῶν πληθωριστικῶν φαινομένων.